

РЕШЕНИЕ

№ 3040

гр. София, 05.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 43 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА

при участието на секретаря РАЛИЦА Г. НАКОВА
като разгледа докладваното от ЕЛЕНА ЛЮБ. ДОНКОВА Гражданско дело № 20211110146312 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.288 ТЗ, вр.чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.86, ал.1 ЗЗД.

Производството е образувано по искова молба от [фирма] против [фирма], с която са предявени обективно съединени искиове за установяване на вземания за главница и лихва, за които е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 8996/2021 г. по описа на СРС, 43-ти състав.

В исковата молба са изложени твърдения, че по силата на постановление за възлагане № 260 000 от 06.01.2021 г., постановено по т.д.№ 3343/2017 г. по описа на СГС, влязло в законна сила на 29.01.2021 г. , на ищцовото дружество са възложени вземанията на [фирма] /в несъстоятелност/, ЕИК 200990173, произтичащи от доставка на електрическа енергия, продадени от синдика на дружеството на проведен на 21.12.2020 г. търг с тайно наддаване, допуснат с определение от 02.12.2020 г., постановено по т.д.№ 3343/2017 г. по описа на СГС. Поддържа се още, че на 16.03.2017 г. между [фирма] /в несъстоятелност/ и ответното дружество [фирма] бил сключен комбиниран договор да продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги, съгласно който [фирма] продава на ответника активна нетна електрическа енергия на цена в размер на 77,00 лева за МВт/час и предоставя услугата „Отговорност за балансиране“, като поема за своя сметка отговорността за небалансите в потреблението му. Сочи се още, че [фирма] предоставя на ответника и услугата „Прогнозиране на потреблението“, като изготвя

прогнозни графици за доставка на електрическа енергия до обектите на ответника, като съгласно предвиденото в договора, клиентът – настоящ ответник става член на балансиращата група, на която координатор е търговецът. Твърди се още, че за закупените и доставени количества електрическа енергия до обектите на ответника, последния дължи на търговеца договореното в договора възнаграждение, посочено в съответната фактура за стойността на доставената електрическа енергия за периода от първото до последното число на всеки месец, в който е извършена доставката, изпратена на клиента и изчислена на база количествата, отчетени съгласно средствата за измерване в точките на присъединяване. Сочи се, че цената по договор не включва допълнително начисляваните акциз, данък добавена стойност, такса „Задължение към обществото“, мрежови услуги за достъп и пренос и други такси и допълнителни задължения, които се дължат съгласно действащото законодателство или актове на държавни органи. Тези дължими суми, съгласно договора, се начисляват отделно във фактурата, която продавача издава на купувача. Твърди се, че в изпълнение на гореописания договор, [фирма] е продавало и доставяло електрическа енергия съгласно прогнозните графици за снабдяване, като за месеците ноември и декември 2017 г. е доставило на ответника договореното количество ел.енергия, което е измерено съгласно средствата за измерване в точките на присъединяване и е надлежно фактурирано по реда, предвиден в договора. За доставената и консумирана от ответното дружество електрическа енергия за периода от 01.11.2017 г. до 01.12.2017 г., измерено съгласно средствата за измерване в точките на присъединяване, е издадена фактура № 10000127565/31.12.2017 г. на стойност 1067,12 лева, включваща изравнителна сметка за цитирания период, като освен стойността на доставената ел.енергия са включени и допълнителни такси и услуги, в т.ч. акциз, ДДС, такса „Задължение към обществото“. Съгласно предвиденото в договора, плащането се извършва в срок до 14-то число на месеца, следващ месеца на доставката, като изискуемостта настъпва автоматично – с изтичане на срока за плащане. Тъй като горепосоченото задължение не било заплатено в предвидения в договора срок, ищецът поддържа, че ответникът дължи и мораторна лихва в размер на 307,55 лева, за периода от 14.01.2018 г. до датата на подаване на заявлението по чл.410 ГПК в съда. За процесния вземания било подадено заявление, въз основа на което в СРС било образувано ч.гр.д.№ 8996/2021 г. и издадена заповед. Тъй като последната била оспорена от длъжника – настоящ ответник, ищецът обуславя правния си интерес от предявяване на настоящите установителни иски. Претендира и заплащане на законна лихва върху главницата, както и направените по производството разноски.

В срока по чл.131 ГПК по делото е постъпил писмен отговор, с който предявените иски се оспорват по основание и размер. Изразява се становище за недопустимост с доводи, че исковата молба е подписана от лице без представителна власт. В тази насока се излагат доводи, че лицето упълномощило адв.Р.М. - к.д.п. не е

разполагал с пълномощно за водене на съдебен процес, каквото се изисква съгласно чл.26, ал.2 ТЗ, поради което е упълномощил адв.М. с повече права, отколкото сам притежава. Отделно от предходното се поддържа становище, че търговски пълномощник, снабден с изрично пълномощно по чл.26, ал.2 ТЗ може да бъде лице, което притежава качеството адвокат или юрисконсулт. По същество на спора се изразява становище за неоснователност и недоказаност на предявените искове. Не се оспорва твърдението на ищеца за сключен на 16.03.2017 г. комбиниран договор между [фирма] и [фирма] за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги. Оспорва се обаче твърдението на ищеца, че с постановление за възлагане от 06.01.2021 г. му е било възложено претендираното в исковата молба вземане по фактура № 1000127565/31.12.2017 г. Сочи се, че цитираното постановление не съдържа никакви индивидуализиращи белези на възложеното вземане, като съгласно приложението вземането възлиза на 1025,06 лева, а горепосочената фактура касае вземане в размер на 1067,12 лева. Оспорва се наличието на задължение на ответника към [фирма] по горепосочения договор. В тази насока се излага, че [фирма] е отстранен от пазара на електроенергия, считано от 0:00 часа на 02.12.2017 г., поради което не е бил в съС.ие да предлага и продава ел.енергия през м.декември 2017 г. Твърди се, че [фирма] не изпращал на [фирма] приложената към исковата молба фактура, като се оспорва и твърдението на ищеца, че фактурата отразява вярно потреблението на ответника през процесния период. Сочи се още, че за м.ноември 2017 г. ответникът е заплатил на [фирма] сумата от 8116,94 лева за консумирана ел.енергия през този месец по фактура № 1000122412/30.11.2017 г. чрез ЧСИ Я.. Ето защо, дори хипотетично да се приеме, че представената от ищеца фактура касае само датата 01.12.2017 г., то за този един ден ответното дружество не би могло да генерира потребление приблизително равно на 1/8 от месечното си потребление за целия предходен месец. Оспорва се и претенцията за мораторна лихва, дължима от посочената в исковата молба падежна дата. В случай, че се приеме за доказано съществуването на процесното вземане, ответникът прави възражение за изтекла 3-годишна погасителна давност по чл.111, б.„в“ ЗЗД с доводи, че претендираното вземане произтича от договор с периодични плащания. По изложените в отговора доводи и съображения се иска отхвърляне на предявените искове като неоснователни. Претендират се направените по производството разноски.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства по отделно и в тяхната съвкупност, и като взе предвид становището на страните, приема за установено следното *от фактическа страна*:

Видно от приложеното към настоящото производство ч.гр.д.№ 8996/2021 г. по описа на СРС е, че по заявление на [фирма] е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК против [фирма], с която е разпоредено длъжникът – настоящ ответник да заплати на кредитора – настоящ ищец сумата от 1025,06 лева,

представляваща задължение по договор за доставка на електрическа енергия от 16.03.2017 г., ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от 307,55 лева представляваща обезщетение за забава за периода от 14.01.2018 г. до 16.02.2021 г., както и разноските за държавна такса и адвокатско възнаграждение.

С разпореждане № 20153923/08.07.2021 г., постановено по ч.гр.д.№ 8996/2021 г. по описа на СРС съдът е констатирал, че длъжникът е подал възражение и е указал на кредитора, че може да предяви иск за установяване на вземанията си.

Между страните не се спори, а и от представения по делото комбиниран договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на услуги № FE 3004662/16.03.2017 г. се установява, че между [фирма] и [фирма] е бил сключен договор по силата на който търговеца се е задължил да продаде, а клиентът да закупи и получи активна нетна електрическа енергия, измерена в точките за измерване, в сроковете и условията, описани в договора. Видно от чл.17 на договора е, че влиза в сила на 01.04.2017 г. и е за срок от 1 година. В случай, че нито една от страните не отправи писмено предизвестие за прекратяването му в 1-мечесен срок преди изтичане на едногодишния срок, то договора продължава своето действие при същите условия.

Видно от приложеното по делото постановление № 260000/06.01.2021 г., постановено по т.д.№ 3343/2017 г. по описа на Софийски градски съд, влязло в законна сила на 29.01.2021 г. е, че вземанията на [фирма] /в несъстоятелност/ към клиенти за доставена ел.енергия и допълнителни услуги, съгласно опис, изготвен от синдика и пазарна оценка, са възложени на настоящия ищец. Видно от приложения към постановлението опис е, че в него е включено и вземане към [фирма] в размер на 1025,06 лева, произтичащо от фактури за доставена ел.енергия и допълнителни услуги на клиенти.

По делото е приложена фактура № 1000127565/31.12.2017 г., с падеж 15.01.2018 г., издадена от [ФИРМА] с получател ответното дружество, с посочено основание - ел.енергия за период 01.12.2017 г. – изравнителна сметка, на стойност 1067,12 лева.

По делото е приложена и фактура № 1000122412/30.11.2017 г., издадена от [ФИРМА] с получател ответното дружество, с посочено основание - снабдяване с ел.енергия за периода 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г., на стойност 8116,94 лева. Към фактурата е приложено преводно нареждане за плащане на сумата на 05.01.2018 г. по сметка на ЧСИ С. Я..

Видно о приложените по делото запорни съобщения е, че ответното дружество е уведомено от ЧСИ, в качеството на трето задължено лице, за наложен запор върху вземания на [фирма], произтичащи от договорни правоотношения между него и последното дружество.

Между страните не се спори и от приложеното по делото съобщение, публикувано на интернет адрес www.elyug.bg се установява, че считано от 0:00 часа на

02.12.2017 г. [фирма] е напуснало либерализирания пазар на електроенергия.

По делото е приложено писмо от [ФИРМА], в което е отразено, че ответното дружество е клиент на [ФИРМА], като през периода от 01.11.2017 г. до 01.12.2017 г. доставената ел.енергия е от [фирма].

По делото е приложено и писмо от [ФИРМА], към което е приложена справка за отчетените количества ел.енергия от средствата за търговско измерване за обекти на ответното дружество за периода от 01.11.2017 г. до 01.12.2017 г., при доставчик [фирма].

По делото е приложено и писмо от [ФИРМА] към което е приложена справка за консумирана ел.енергия за периода м.ноември 2017 г. до м.декември 2017 г. за обекти на ответното дружество, с координатор [фирма].

Други относими и допустими доказателства не са представени по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните **правни изводи:**

По иска с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.288 ТЗ, вр.чл.79, ал.1 ЗЗД:

С оглед правилата за разпределение на доказателствената тежест ищецът следва да проведе пълно и главно доказване на следните правопораждащи факти: възникнало валидно облигационно правоотношение между [фирма] /в несъстоятелност/ и ответното дружество [фирма], по силата на което е доставена ел.енергия и услуги през исковия период, възлизаща на процесната сума, придобиване на процесното вземане по силата на постановление за възлагане.

При доказване на горепосочените обстоятелства в тежест на ответника е да докаже плащане, съответно наведените в писмения отговор правоизключващи възражения.

С проектодоклада по делото, обявен за окончателен в първото проведено открито съдебно заседание, без възражения от страните, съдът е обявил за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че [фирма] /в несъстоятелност/ и ответното дружество [фирма] са били обвързани от валидно облигационно правоотношение по силата на договор за комбинирани услуги от 16.03.2017 г.

В конкретния случай, спорът между страните е относно наличие на задължение от ответника към [фирма] по горепосочения договор, възлизащо на процесната сума, съответно към ищцовото дружество по силата на постановление за възлагане. По тези два релевантни факти, доказателствената тежест е на ищеца, който не проведе пълно и главно доказване. Съгласно чл.10, ал.3 от процесния договор, в случай на заплащане на дължимата сума за електрическа енергия на база прогнозно потребление, търговецът извършва периодично изравняване на дължимата от клиента сума според реално измерените количества потребена от клиента ел.енергия, съгласно средствата за търговско измерване. В същата разпоредба е отразено, че дължимото изравнително

плащане се включва от търговеца във фактурата за съответния месец, в който е извършено изравняването. От представената по делото фактура № 1000127565/31.12.2017 г. не става ясно за кой период е извършено изравняването, съответно дали са били налице предпоставките на чл.10, ал.3 от комбинирания договор за изравняване. В приложената към писмения отговор от ответника фактура за начислена ел.енергия за периода от 01.11.2017 г. до 30.11.2017 г. /платена от ответника съгласно представеното по делото преводно нареждане/ не е отразено, че са касае за прогнозно потребление. В подкрепа на предходното са и приложените по делото писма от три електроразпределителни дружества, в които са предоставени данни за отчетените количества ел.енергия от средствата за търговско измерване в обекти на ответника през периода 01.11.2017 г. – 30.11.2017 г.

Следва да се има предвид, че фактурата представлява частен свидетелстващ документ, който не разполага с материална доказателствена сила и не обвързва съда. С оглед предходното, представената фактура следва да се преценява от съда по вътрешно убеждение, във връзка с останалите обстоятелства по делото съгласно принципа на чл.12 ГПК. В конкретния случай ищецът не представи други доказателства в подкрепа на главната искова претенция. Ето защо, съдът приема за основателно и наведеното в писмения отговор от ответника възражение, че постановлението по силата, на което ищецът обосновава правния си интерес от иска, не съдържа никакви индивидуализиращи белези на възложеното вземане, като съгласно приложения към него опис вземането възлиза на 1025,06 лева, а горепосочената фактура касае вземане в размер на 1067,12 лева. По делото няма доказателства, от които да се обоснове категоричен извод, че посоченото в описа на синдика на „Фючър Енърджи“ ООД /в несъстоятелност/ задължение на ответника всъщност касае приложената към исковата молба фактура и от какво е обусловено.

С оглед предходното, настоящият съд приема главната искова претенция за недоказана, поради което същата следва да бъде отхвърлена, без да се обсъжда наведеното в писмения отговор правопогасяващо възражение за давност.

По иска с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.86, ал.1 ЗЗД:

Предявеният иск е акцесорен, като основателността му е предпоставена от основателността на обуславящия главен иск. Предвид гореизложените изводи за неоснователност на последния, обусловения от неговото уважаване иск също следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.78, ал.3 ГПК право на разноски има ответникът. Видно от приложения по делото списък на разноските по чл.80 ГПК, договора за правна защита и съдействие и извлечение от банкова сметка е, че ответникът претендира и е направил единствено разноски за адвокатско възнаграждение в минималния размер от 300,00 лева. Тази сума следва да бъде

възложена в тежест на ищеца.

С оглед задължителните указания на ТР № 4/18.06.2014 г. на ВКС по тълк. дело № 4/2013 г., ОСГТК, съдът по исковото производство по чл.422 ал.1 ГПК дължи произнасяне и по разноските по заповедното производство, като съгласно указанията, дадени в т.12 от ТР, това следва да стане с осъдителен диспозитив. В заповедното производство не се съдържат доказателства за направени от длъжника-настоящ ответник разноси, поради което съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от [ФИРМА], със седалище и адрес на управление: [АДРЕС] против [фирма], със седалище и адрес на управление: [АДРЕС] искове с правно основание чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.288 ТЗ, вр.чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.422, ал.1 ГПК, вр.чл.86, ал.1 ЗЗД – за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумите, както следва: сумата от **1025,06 лева**, представляваща цена за доставена електрическа енергия, цена за задължения към обществото, акциз и мрежови услуги по договор за продажба на електрическа енергия, балансиране на краен клиент и предоставяне на комбинирани услуги от 16.03.2017 г., за която сума е издадена фактура № 1000127565/31.12.2017 г. в размер на 1067,12 лева, ведно със законната лихва, считано от 16.02.2021 г. до окончателното изплащане на вземането, както и сумата от **307,55 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода от 14.01.2018 г. до 16.02.2021 г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК по ч.гр.д.№ 8996/2021 г. по описа на СРС, 43-ти състав.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 ГПК [ФИРМА], със седалище и адрес на управление: [АДРЕС] да заплати на [фирма], , със седалище и адрес на управление: [АДРЕС], сумата от **300,00 лева**, представляваща направени по производството разноси.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____